

Ἐγκύκλιος Θεοφανείων 2022 μ. Χ.

Αριθμ. Πρωτ. 1

Ἐν Βούλα τῇ 4^η Ἰανουαρίου 2022

Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί,

Ἐορτάζουμε καί πάλι ἐφέτος τήν ἔνδοξη φανέρωση τῆς Ἁγίας Τριάδος στόν Ἰορδάνη ποταμό, ὅπου ὁ ἀναρχος Πατέρας βεβαιώνει ὅτι ὁ Ἰησοῦς εἶναι ὁ Υἱός Του ὁ ἀγαπητός, ὁ συνάναρχος Υἱός βαπτίζεται γιά νά καθαρίση τοῦ κόσμου τά ἁμαρτήματα καί τό συναῖδιο Πνεῦμα κατεβαίνει μέ μορφή περιστερᾶς στήν κεφαλή τοῦ βαπτιζομένου Θεανθρώπου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ὅμως, τήν χαρά τῆς λαμπρᾶς αὐτῆς πανηγύρεως σκιάζει βαριά, γιά ἄλλη μιά χρονιά, ἡ λοιμώδης ἀσθένεια τοῦ κορονωϊοῦ, πού ἔχει θερίσει μέ τό δρέπανο τοῦ θανάτου πολλούς συνανθρώπους μας σέ ὅλο τόν κόσμο, παρ' ὅλες τίς καλές προσπάθειες τῶν ἐπιστημόνων γιά τήν ἀνακάλυψη ἀποτελεσματικῶν φαρμάκων.

Ἀλλά, ἀντί τό γεγονός αὐτό νά μᾶς ἀφυπνίση, νά μᾶς κάμη νά συνειδητοποιήσουμε τήν ἀδυναμία καί τήν μικρότητά μας καί νά μᾶς

όδηγηση νά ζητήσουμε όλοι τήν παρέμβαση του Θεού για νά σταματήσει αυτό τό κακό, έμεις εξακολουθούμε νά τρέφουμε τήν νοσηρά ψευδαίσθηση, ότι είμεθα παντοδύναμοι, ότι είμεθα άνθρωποθεοί και δέν έχουμε ανάγκη τόν Θεό. Και όχι μόνον δέν Τόν έχουμε ανάγκη, αλλά πολλοί χλευάζουν και ειρωνεύονται όσους πιστεύουν στόν Θεό και έναποθέτουν τήν έλπίδα τής ζωής τους στην αγάπη Του.

Και μάλιστα, όλοι αυτοί οί χλευαστές έχουν τόν μανδύα του δήθεν άπελευθερωμένου, του δήθεν προοδευτικού και του δήθεν δημοκράτη, όπως ο Ηλίας Μόσιαλος, πού παραμονές τής έορτής τής Γεννήσεως του Θεανθρώπου Κυρίου μας Ίησου Χριστού έφρόντισε νά έμέση τό δηλητήριό του, καθυβρίζοντας και τόν Χριστό και όσους πιστεύουν στόν Χριστό ως άνοήτους, ο Νίκος Φίλης, πού έσπευσε νά τόν υπερασπίση, βγάζοντας για άλλη μιά φορά τό φαρμάκι και τά όποια άπωθημένα του έναντίον τής Έκκλησίας, προφανώς σαν αντίδωρο για τό ψωμί πού του έδωκε στά νεανικά του χρόνια, και κάποιοι άλλοι.

Μέ έβασάνισε πολύ,

Αδελφοί μου,

Άν έπρεπε νά ασχοληθώ μέ τό θέμα αυτό, και μάλιστα μιά τέτοια χαρούμενη ήμέρα. Αλλά τελικά έκρινα, ότι έπρεπε νά ειπώ δύο λόγια, όχι για νά μεταπείσω τούς συκοφάντες· αυτοί είναι άμετανόητοι. Κάθονται στόν θρόνο του ναρκισσισμού τους και τής ψευδιασθήσεως ό,τι τά ξέρουν όλα και δέν πρόκειται ούτε νά σκύψουν νά δώσουν σημασία στά ευτελή μας λόγια.

Όμως, ως έπίσκοπος, έχω υποχρέωση σε σας, τά παιδιά μου τά πνευματικά, νά μήν αφήσω νά φυτρώση κάποιο ζιζάνιο στην καρδιά σας, πού τυχόν θα άμφιταλαντεύση τήν πίστη σας λόγω έλλείψεως κάποιων γνώσεων.

Γι' αυτό, κατ' αρχάς θα ήθελα νά έπισημάνω, ότι ή στοιχειώδης ευγένεια επιβάλλει νά μή ειρωνεύεται κάποιος τόν άλλο και τίς πεποιθήσεις του. Τό μόνο πρόσωπο πού δικαιούται νά ειρωνεύεται

κάποιος είναι ο έαυτός του. Πολλῶ δέ μᾶλλον δέν ἔχει δικαίωμα νά εἰρωνεύεται τίς θρησκευτικές πεποιθήσεις ἄλλου ἢ ἀκόμη χειρότερα τῆς μεγάλης πλειοψηφίας τοῦ λαοῦ. Αυτό, πέραν τῆς εὐγενείας, εἶναι κατοχυρωμένο καί συνταγματικά. Ἡ σπερμολογία ψευδῶν διαδόσεων, ἢ ὅπως λέγεται στήν καθομιλουμένη “τό πέταγμα λάσπης”, συνιστᾶ φασιστική πρακτική τοῦ γκαϊμπελικοῦ ναζισμού, πού δέν ἀρμόζει σέ ἕνα πρόσωπο πού κατέχει τήν θέση πού ἔχει ὁ κ. Μόσιαλος καί γιά τήν ὁποία πληρώνεται ἀπό αὐτούς πού ἔχει τό θράσος νά ὑβρίζει.

Περαιτέρω εἶναι ἀπορίας ἄξιο, γιατί ὁ κ. Μόσιαλος περιορίζει ὅλο του τό μένος ἐναντίον τῆς Ἐκκλησίας -καί προφανῶς τέτοιες σοφές συμβουλές δίνει καί στόν Πρωθυπουργό-, ὅταν εἶναι τοῖς πᾶσι γνωστό, ὅτι ἀντιρρησίες διαφόρου εἴδους ὑπάρχουν σέ ὅλες τίς πολιτικές, κοινωνικές καί ἐπαγγελματικές τάξεις καί τίς ὑπάρχουσες στήν Χώρα μας μεγαλύτερες ἢ μικρότερες θρησκευτικές Κοινότητες. Ἔτσι εἶναι λογικό νά ὑπάρχουν ἀντιρρησίες καί στήν Ἐκκλησία, ἐφ’ ὅσον καί οἱ πιστοί ἀποτελοῦν μέρος ὅλης τῆς κοινωνίας. Ὁ περιορισμός, συνεπῶς, τῆς εἰρωνίας του ἐναντίον τῶν χριστιανῶν δείχνει τουλάχιστον ἐμπάθεια καί μισσαλοδοξία, ἂν μή καί στοχευμένη σκοπιμότητα.

Πέραν ὅμως αὐτῶν, ὅσα ὑπαινίσσεται ὁ κ. Μόσιαλος εἶναι καθαρά ἐπινοήσεις τοῦ θολωμένου μυαλοῦ του. Καί τοῦτο, διότι ἰσχυρίζεται, ὅτι δῆθεν ἀνόητα ὁ ἅγιος καί δίκαιος Ἰωσήφ, καί δι’ αὐτοῦ καί ὅλα τά δισεκατομμύρια τῶν Χριστιανῶν ἐδῶ καί 2.000 χρόνια, πιστεύουμε στήν ἀειπαρθενία τῆς Θεοτόκου. Ὅμως ὁ Ἰωσήφ δέν ἦταν ἀνόητος. Κατ’ ἀρχάς ἐγνώριζε πολύ καλά τήν προφητεία τοῦ Ἡσαΐου, πού εἶχε προαναγγεῖλει **800 (!)** χρόνια πρὶν γεννηθῆ ὁ Χριστός, ὅτι θά ἐγεννᾶτο ἀπό Παρθένο καί ἀπό τό Ἅγιο Πνεῦμα, καί ὄχι ἀπό κρίνο (!), ὅπως γράφει ὁ καημένος ὁ κ. Μόσιαλος, ὁ ὁποῖος φαίνεται δέν ἔχει ἴδη ποτέ του... ὀρθόδοξη εἰκόνα τοῦ Εὐαγγελισμοῦ. Διότι, ἂν εἶχε δεῖ, δέν θά ἔβλεπε πουθενά οὔτε κρίνους, οὔτε τριαντάφυλλα... Ὁ Ἰωσήφ ἐπείσθη ἀπό τόν ἀρχάγγελο Γαβριήλ, ὅτι ὄντως ἡ Μαριάμ ἦταν αὐτή ἡ Παρθένο πού περίμεναν ὅλες οἱ γενεές γιά νά γεννήσῃ τόν Λυτρωτή. Καί ἡ πεποίθησις

του αυτή έγινε ακράδαντη, όταν στο μικρό σπήλαιο τῆς Βηθλεέμ εἶδε τὴν Μαρία νά γεννᾶ χωρίς κανένα πόνο· καί ἀμέσως μετά ἀγγέλους νά δοξολογοῦν τόν Θεό· καί ὕστερα ἀπό λίγο βοσκούς νά ἔρχονται γιά νά προσκυνήσουν τό νεογέννητο παιδί, λέγοντας ὅτι τούς ἔστειλαν ἄγγελοι καί ἀργότερα τούς ἀστρονόμους νά φθάνουν καί νά προσκυνοῦν τόν Χριστό, ὀδηγημένοι ἀπό ἓνα ἀστέρι. Ὅλα αὐτά ἐστερέωσαν τὴν πεποίθηση τοῦ Ἰωσήφ, ὅτι πράγματι τό παιδί πού εἶχε στήν κοιλιά της ἡ Μαριάμ δέν ἦταν καρπός σαρκικῆς ἐνώσεως, ἀλλά προήρχετο ἀπό τό Πνεῦμα τό Ἅγιο.

Γι' αὐτό καί ὁ Ἰωσήφ, ὄχι μόνον ἐφρόντισε τὴν Μαριάμ, ἀλλά καί ὑπεβλήθη σέ κόπους καί θυσίες γι' αὐτήν καί τό παιδί της. Ξεσηκώθηκε, κατ' ἐντολήν τοῦ ἀρχαγγέλου Γαβριήλ, μαζί μέ τά παιδιά πού εἶχε ἀπό τόν πρῶτο γάμο του, καί ἔκαμε μία πολύ κουραστική πορεία, ἀκόμη καί γιά τά σημερινά δεδομένα. Ἐπῆγε στήν μακρινή Αἴγυπτο. Καί μετά ἀπό δύο χρόνια, πάλιν κατ' ἐντολήν τοῦ Ἀρχαγγέλου, ἐπιστρέφει στήν Ναζαρέτ. Γιά ποιό λόγο νά τά ὑποστή ὅλα αὐτά, ἂν δέν ἦταν ἀπόλυτα πεπεισμένος γιά τὴν θεότητα τοῦ Χριστοῦ καί τὴν παρθενική γέννησή Του ἀπό τὴν Θεοτόκο;

Τὴν καθαρότητα, ὅμως, τῆς Παναγίας, τὴν πιστοποιοῦν καί τά ἀναρίθμητα θαύματά Της, ἀπό τά ὅποια ὁ καθένας σας ὅλο καί κάποιον γνωρίζει. Ἐξ αὐτῶν ἀναφέρω ἓνα μόνον, πού μπορεῖ νά διαπιστώσῃ κάποιος ἀκόμη καί σήμερα. Στόν Ναό τοῦ ἁγ. Δημητρίου Νέας Ἐλβετίας στόν Βύρωνα, ἡ εἰκόνα Της ἐδῶ καί μῆνες δακρυροεῖ. Τὴν ἐξέτασαν εἰδικοί καί ἀπεφάνθησαν, ὅτι εἶναι ἀνεξήγητο φαινόμενο. Ἄν ἡ Παναγία ἦταν μοιχαλίδα καί εἶχε κοροϊδεύσει τόν Ἰωσήφ, ὅπως ἐμπαικτικά ὑπονοεῖ ὁ κ. Μόσιαλος, ὄχι μόνον θαύματα δέν θά ἔκανε, ἀλλά θά εἶχε ξεχασθῆ καί αὐτή καί τό παιδί της, ὅπως ὅλοι οἱ ἄνθρωποι. Ὅμως 2000 χρόνια ὁ Χριστός λατρεύεται ὡς Θεός ἀληθινός καί δείχνει τὴν ζωντανή παρουσία Του μέ πολλούς τρόπους.

Καί δείχνει τὴν δύναμή Του καί μέ τὴν θεία Κοινωνία.

Ὁ κ. Μόσιαλος εἶχε βγῆ στήν ἀρχή τῆς πανδημίας καί μέ κάθε τρόπο προσπαθοῦσε νά μᾶς πείση, ὅτι θά κολλήσουμε κορονωῖό ἀπό τήν θεία Μετάληψη. Ἐκτοτε πέρασαν δύο χρόνια. Καί δόξα τῷ Θεῷ, διεψεύσθη **παταγωδῶς**. Τόσες φορές μετελάβαμε τό Σῶμα καί τό Αἷμα τοῦ Χριστοῦ καί ἀπό τήν Θεία Μετάληψη οὐδείς ἀρρώστησε. Ἀντί λοιπόν, νά ταπεινωθῆ ὁ κ. Μόσιαλος καί νά ζητήσῃ συγγνώμη γιά τίς ὑβρεῖς του ἐναντίον τοῦ Χριστοῦ, βρῆκε ἄλλο τρόπο νά δείξῃ τό μίσος του κατά τῆς χριστιανικῆς πίστεως. Ὅσο, ὅμως, χτυπάει τόν Χριστό, μοιάζει μέ ἐκεῖνον πού κτυπάει μέ γυμνά πόδια ἀτσαλένια καρφιά. Τά καρφιά δέν παθαίνουν τίποτε. Τά δικά του πόδια τρυπᾶνε.

Προσευχόμεθα νά δώσῃ ὁ Θεός μετάνοια καί σέ αὐτόν καί στούς ἄλλους ὑβριστές τοῦ Χριστοῦ γιά νά εὕρουν ἔλεος.

Ἀδελφοί μου ἀγαπημένοι,

Σταθῆτε σταθεροί καί ἀκλόνητοι στήν ὀρθή πίστη μας.

Εὐχομαι ὀλόψυχα, τό Πανάγιο Πνεῦμα πού ἐπεφοίτησε στόν Ἰορδάνη νά ἐπιφοιτήσῃ καί στίς δικές μας καρδιές καί νά φωτίσῃ παντοτινά ὀλόκληρη τήν ὑπαρξή μας.

Ὁ Πνευματικός σας Πατέρας.

**† Ο ΓΛΥΦΑΔΑΣ,
ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ, ΒΟΥΛΑΣ, ΒΟΥΛΙΑΓΜΕΝΗΣ ΚΑΙ ΒΑΡΗΣ
ΑΝΤΩΝΙΟΣ.**